

న్యాయం

న్యాయమూ ధర్మమూ అంటే పడి చస్తుంది లోకం. యెవడి నోట వినబోయిన నాయం తాండవం ఆడుతుంటుంది. వొక్కసారి నిదానించి చూస్తే యీ లోకంలో అన్యాయం అనేది లేనేలేదా అని పిస్తుంది. వాన వెలిసినతర్వాత కుర్రవాళ్ళు బజార్లో యినకతో పట్టగూళ్ళు కట్టుకొని ఆనందిస్తుంటే, మరోకాస్త యెదిగినవాడు వచ్చి, అన్నిట్నీ వొక్కసారిగా కాలితో సులిమి, అది పెద్దవాళ్ళవరకూ వెళ్ళితే, ఆ కుర్రాడు ఆవూరి పొలిమేర దేవతసాక్షిగా తానావనిచెయ్యలేదనీ, కుర్రాళ్ళే తనమీద ద్వేషంతో అబద్ధాలు కల్పించారనీ వాదిస్తాడు. గత మాఖ మాసంలో అయిదు రూపాయల మూలధనంతో వర్తకం ప్రారంభించిన స్వాహాబ్రదర్సు ప్రొఫ్రయిటర్ తన పదివేల రూపాయల మదింపుగల స్టోర్సులో కూచోని నిజర్సుకాలుస్తూ 'ధర్మమేజయం' అన్నాడు. మొన్న మొన్న, పిత్రార్థితమంతా యేదో వొక నెలవతో తెగబరికి, ఆన్యత్ర సుఖజీవనానికి సరిపోయ్యే ఆస్తిని తన స్వార్థితరూపంతో కాని, భాగమని తమ్ములుఅడిగితే "దేవుని యెదటా — ప్రమాణంచేసి — నిజమేచెబుతానూ—అబద్ధంచెప్పనూ? యీ ఆస్తంతా నాస్వార్థితమే" అంటూ న్యాయంకోసం కోర్టులో న్యాయమూర్తి యెదుట మోకరించాడు వొకపెద్దన్న. పున్నదాంతో తృప్తిపడి, యేపాపమూ యెరక్క కడుపులో చల్లకదలకంటా కృష్ణా—రామా అంటూ, కాలక్షేపం చేస్తుంటే చిన్నచిన్న ఐరోపా రాజ్యాల్ని అరటిపళ్ళలా దిగమింగి. "యీ నేను చేసేపనంతా ప్రపంచకాంతిని కాశ్యతంగా స్థాపించడానికే" అని చెబుతున్నాడు ఒహ బ్రహ్మసూల నియంత. యిలాంటివ్వడు యింక ఆధర్మానికి చోటెక్కడంది? అన్యాయానికి తార్ — టికా నా యొక్క డుంది?

నిజం మాట్లాడాలంటే మనస్సులో ధర్మ నిరయంచేసి, న్యాయం యెదనీ

దియ్యడం ప్రాణనంకటం. అసాధ్యం కూడా, న్యాయం యొక్కగతి అతి సున్నితంగా వుంటుంది. లోకంలో వొకప్పుడు న్యాయమైంది మరొకప్పుడు అన్యాయమూ, హాస్యాస్పదమూకావడం మనం చూస్తూనే వున్నాం. అలాగే వొకరికి న్యాయమైంది మరొకరికి అన్యాయంగా వుంటుంది. మరి కొందరికి తానుచేసిందల్లా నాయ్యమూ, యితరులు చేసిందంతా అన్యాయమూ అవుతుంటుంది. ఆదికూడా చూస్తూనేవున్నాం. నాయ్యంచెప్పే సందర్భంలో యీమధ్య వొకసారి ధర్మనంకటం వచ్చివద్దది నా మట్టికి నాకు, కాని అనుభవజ్ఞుడూ, మాంచి లొక్కడూ అవడంవల్ల సులభంగానే తేల్చి చెప్పగలిగాడు కరణం సముద్రాల అగస్త్య రావు.

కస్పాలో బీదవాళ్ళ వెల్ ఫేర్ మీటింగు జరుగుతుందంటే వెళ్ళా, యెలా జరుగుతుందో, యెంతమందివస్తారో చూచివద్దామని. వుదయం మొదలు సాయంత్రంవరకూ వెదికా ముఖ్యముఖ్య స్థానాల్ని. రెండు చెవులమధ్య తలవుండే మనిషినంతా అడిగి చూచా. లాభంలేకపోయింది. వెళ్ళినదారిన్నే వూరుచేరుకున్నా. తర్వాత నాలుగురోజులకి వచ్చినపేవర్లో ఆ సభనుగురించిన వివరాలు వచ్చేశాయి. క్లబ్బుదగ్గరి మైదానంలో బ్రహ్మాండమైన సభ జరిగిందనీ, ఐదువేల మందిధనికులూ, అధికార్లు కూడారనీ, మంచి

మంచిమాటైనా తీర్మానాలు చేశారనీ, జయప్రదంగా జరిగిందనీ వగైరా—యెడబ్బు ఖర్చుపెట్టి వెళ్ళి చెడతిరిగి వచ్చినా సభ నావర్తవజ్జీవులు చూచేప్రాప్తం పోయింది. మొత్తం మూడుసార్లువెళ్ళా క్లబ్బుకాడికి కాని నాకా పొతుకులే కనవల యింతకూ ఆలాంటివి చూద్దానికి పూర్వక సంస్కారం వుండాలి. పూరికే అబ్బుతు ఆలాటిది?

కస్పానుంచి వాపసువచ్చే సందర్భంలోనే నేనో బొగ్గుబస్సులో సవారి చెయ్యాలని వచ్చింది. దాంట్లోనే యొక్కారు ఆ వారావు మొదలైన చాలామంది. వా మేఘాలమీద దొడుతోలుతుండేదని వా ప్రొఫ్రయిటరు సారడీవారు చెబుతుంటే ఆబస్సు, ఆనాడు యేం వల్ల తప్పిందో, (నా వై మొళ్ళవరకూ వెళ్ళి నిలిచిన నిలవక వొకటోతరగతి ప్రయాణికులు తప్ప, తతివక మేమందరమూ దిగి యెంతముందుకు తోసినా మొండికాలు చాచింది. యిహ లాభంలేదని ఆ యెండలో వో వేవచెట్టు కింద చేరుకున్నాం. ఆమాటా యిహాటి జరిగే సందర్భంలో వో అర్థనాగరికజ సంస్కారంగల బలిష్ఠమైన మనిషి తన సంగతి యిలా సరిచయమయ్యాకచెప్పి, "యిండులో న్యాయం తేల్చండి" అంటూ అడిగాడు.

నా చిన్నతనంలో మాతండ్రి నన్ను మూసో ఫారం వరకూ దేకించి పరమపదిం

నీలాకాశం! నిశేధరాత్రం!!
 రిప్పురిప్పుమను ప్రళయమారుతం;
 గుహళా. గుహళా, యను గూబల నాదం;
 విషాధం మనమున విషాధం!!!
 దడదడ బండ్ల ప్రయాణం,
 గడగడ శీతల వర్షం,
 బావురు మనుచు బాలికశోకం?
 ప్రళయ రాత్రిలో విషాధమట్టం —
 వీరలుమాత్రం మనుజులుకారా?
 వీరికి మాత్రం హృదయంలేదా?
 ఆకలిచిచ్చును ఆర్పేదెవ్వరు?
 పేదతనమును త్రోలేదెవ్వరు?
 హృదయక్షోభను తీర్చేదెవ్వరు
 పేదబాలను బ్రోచేదెవ్వరు?
 వడగళ్ల వానలో
 విరజిమ్ము గాలిలో
 బాలికపాపం!

నాచదువు కడబట్టింది. పెళ్ళి వో కాయగూడా కాశింది. యేదైనా క్రమం దొరుకుతుందేమోనని ప్రయత్నం చూచా—చివరకి షావుకారి గుమాస్తా గూడా దొరకలా. అంచేత యెటూ గంబపోషణ జరగాల కాబట్టి—ఆస్తి ట్టులు లేవు కాబట్టి కూలికి వుపక్రమించా. ప్పముంది? మా తాత తండ్రులందరూ గ్యోగాలే వెలిగించారా?

రోజులు యేదోవిధంగా జరిగిపోతూ వ్చాయి. డబ్బిచ్చి తక్కువవని చేయించు తే వని బాకీవడి, తిరిగి వుత్తరజన్మంలో ను రుణస్థుడనైపోతాననే కనికరంవల్ల క్కొదర్మాత్ముడు పూర్తి నూరుపాళ్ళూ నితీసుకొని మరీ—వొదిలేవాడు. యింటికి చేసేసరికి కాళ్ళలాక్కొనిపోయ్యేవి. అంచా నూ, కులంలో తప్పులేదు కనుకనూ, పిత్రుపితామహాలు ఆచరించిన ధర్మం నుకనూ అలా శ్రమకలిగిన రోజంతా క్త కల్లంగడికి వెళ్ళి వొస్తుండేవాణ్ణి. యిలా నెలలుగడిచాయి. నిషా చాలకుండా వొస్తూవొచ్చింది. అంచాత దాన్ని మరి కొంత సేవించకతప్పించికాదు. కావి యెంత శిగిన్యా జాగ్రత తప్పకుండానే వుంటూ కావ్చా.

వోహనాడు రాత్రయాక యింట్లో వుప్పు లేదన్నది మాది. "పొద్దునంతా గాడిదలు కాశావ" అని క్త కూకలువేసి, రొండ జాలు పట్టుకొని అంగడికెళ్ళా. అప్పుడే వో గుమాస్తా కాబోలు రొండజాలిచ్చి వో డేండుశేర్ల వుప్పు పట్టుకెళ్ళుతున్నాడు. అది క్త యీకళ్ళతో చూచా, నేనూ రొండజాలిచ్చి ప్పరుగుపట్టా వుప్పుకని. షావుకారి వోకటి ప్పరకేరు మాత్రంవేసి యింకలే—అన్నట్టు సూలిగాడు. నేను రొండుశేర్లూ పూర్తిగా వెయ్యమన్నా. అతడు లేదు పొమ్మన్నాడు. నేను "ఆ గుమాస్తా యెక్కవే? నేను కూడా రెండజాలిచ్చాగదా"న్నా. షావుకారు తోపంతో "నీకేం తలతిరుగుతుందా?— అన్నులు పడాలా?—తాగొచ్చావా? మెడబట్టి గెంటాలా." అంటూ యింకా యింకా తిరుబాగా కేకలకు లేచాడు. నావొళ్ళ మండి రోపోయింది. యిదివరలో వరసగా వారం మ్మోజులు కూలికి పిలిచి, రొండురోజులకూలి వ్మోమెట్టిన మహానుభావుడు. అదికూడా తోడయింది. పై పెచ్చు నిషాలో గూడావున్నా. యింతయినా సంపాదించుకొని, "యిక్కడకి

యీమాటలు తనకు అవమానంగా తగి లాయో యేమో అతగాడు మొహమంతా కళ్ళుచేసుకొని డబ్బు యిచ్చేదిలేదని, నీ యబ్బితో చెప్పుకొమ్మనీ, లం—కొడకాలనీ, యింకా యిలాంటిమాటలు చాలా నీచంగా వాగసాగాడు. నాకోపానిగూడా కట్టతెగి పోయింది. అతడన్నమాటలన్నీ తిరిగి అనేశా. ఆ వుప్పు అక్కణ్ణి పారబోపి యింటికొచ్చేశా.

తెల్లవారి యెనిమిదిగంటలకే నాకు దూత దర్శనం జరిగింది. న్యూనెన్నుకీంద వ్యాజ్యం నెత్తికెక్కింది. వువ్వువ్యవహారం యదాశక్తి మనవిచేసుకున్నా. కాని, అది మరోశక్తన అవడంవల్ల లాభం లేకపోయింది. నాలుగు నెల్లు రాజాన్నంతిన్నా.

జేల్లో సజ్జన సాంగత్యం దొరికింది ఆ రొండు మాడు నెల్లలోనే. తత్కారణంగా అనుకోదగ్గంతగా మారిపోయా మూసని కంగా. కాయకుడికూడా జరిగింది. యేకాంత వాసం—మితాహారం—నియమమైన కార్య క్రమం—నత్సంగతి — మాదకద్రవ్యపాన హీనతా నాలో నిజంగా కొండంతమార్పు తెచ్చింది. చిన్నప్పటి నాలుగక్షరాలూ దాన్ని శుద్ధపరిచాయి. అంచాత వూరు చేరినప్ప ట్టుంచీ నేనో క్తమనిషిగా అందరికీ కనపడసాగా. యీకారణంవల్ల నాకో ఖద్దరుషాపులో పదిరూపాయల జీతంమీద గుమాస్తాపని దొరికింది. వోకవిధమైన సుఖ జీవనం సాగింది.

నామార్పు మా వీధిలో కొందరు యువ కుల్లి ఆకర్షించింది. క్రమంగా గురుభావం గలవారు యెక్కువయ్యారు. నా సలహాకు విలువకలిగింది. అందరూ క్రమంగా తాగుడు మానేశారు మా వీధిలో. యిందువల్ల కల్లు యిజారాదారునకు గిరాకీతగ్గింది. క్త కన్ను యెర్రపడ్డది. వోహనాడు యేకాంతంగా నాతో "యేంవోయ్—క్త కన్ను కలిగివుండు. ఖ గు ప డ డ డ చాలాకష్టం, చెడి పోవాలంటే నిమిషంపట్టుడు. చూచుకో." అంటూ వార్చిరగు యిచ్చాడు.

నాకు అర్థం అయింది. నేను "నీకేం అవకారం చెయ్యలేదే!" అనిమాత్రం అన్నా. రొజెల్లు జరిగాక వోకనాడు కల్లుపాక దగ్గరిగా యేదో పనిమీద వెళ్ళుతున్నా. నాసలహా పొందినవాళ్ళలో యిద్దరు యువకులు అక్కడ నిలజడి. పానార్థం వెళ్ళేవాళ్ళకి పానంవల్ల కలిగే కష్టనష్టాలను వివరిస్తూవున్నారు. వాళ్ళ

నిలకడమీద ఆ యిద్దరు యువకులకంటే నేనే అపరాధిననితేలింది, మొదట్లో వుపదేశ కుణ్ణి కాబట్టి అంతవరకూ కొంత బాగానే వుంది. కాని, నాకు తెలికుండానే నేను పానా సక్తుల్ని వొడ్డుపొమ్మన్నానని ఇజారాదారు అనడమే నాకు చిత్రంగావుంది, ఫలితార్థం ఆ యువకులకు నెల్లలో ముగిసేది నాకు ఆరైల్లవరకూ పట్టింది అంతే!

వోహవేళ నేను చెప్పాననే అనుకోండి. తాగి తత్కారణంగా క్త వడిగా మాట్లా డితే తప్పాయె! తాగితే తప్పుచేస్తారని, వొద్దండి నాయన్నా, అంటేకూడా మహా తప్పాయె! యిందులో న్యాయం యెలానండీ తేల్చడం? నేను యిదేరావడం శిక్ష ముగించు కొని," అన్నాడు.

అందరూ వూరుకుండిపోయారు. యెవరూ యేమీ చెప్పకపోతే యేం బాగుం టుంది? అగస్త్యులావు తన్ను వుద్దేశించే ఆతడు అడుగుతున్నాడని సరిపెట్టుకొని యిలా అన్నాడు. తన్నుతానే తక్కువగా చూచుకుంటే యితరులు ఆచరిస్తారా?

"ఔను, రెండుసార్లూ నీవు అపరాధివే. పరిశ్రమచేసే ప్రతివాడూ సాయంకాలంగా క్త రిఫ్రెష్ అవడానికి తగినంతద్రవం సేవించడం పరమధర్మమే. కాని తిరిగి మామూలు పరిస్థితికి తిరిగి వచ్చేవరకూ వాడు బయటికి రాకూడదు. దానివల్ల ఆషావు కారివంటి పరోపకారులయిన పెద్దలకు నొప్పి కలగడానికి అవకాశంవుంది. యింక రొండోది: నీకు నీవు కర్తవు—అధికారివి. తాగూ—లేకుంటే మాను. అంతేగాని, యిత రులకు అలా 'కాదు—కూడదు' అని చేప్పడం నీ డ్యూటీలోచేరదు. అధికారంమీరి సంపరించినవాడివి అవుతావు. యిజారా దారుకు నష్టం కలిగించినవాడివీ—కొందరి ఆరోగ్యాన్ని—ఆనందాన్ని పాడుచేసినవాడివి అవుతావు. నీవు వోహవేళ బహిరంగంగా చెప్పకపోవచ్చు. అంతమాత్రంతో నీవు నిరపరాధివికావు. 'కర్తా కారయితాచైవ, పేరకిచ్చానుమోదకః ....' అన్నాడు శాస్త్ర కారుడు. శాస్త్రమంటే యేం మజాఖ అను కున్నావా? యింతకూ నీవు అదృష్టవంతుడివి కాబట్టే పరం పాడుచేసుకోకుండా, యిహం లోనే శిక్ష పూర్తిచేసుకున్నావు. యెంత వాళ్ళకోగాని అలాటిది సంభవించదు. అయిం దేనూ అయింది యికమీదనే నా యిలాంటి